

Spm. nr. S 192

1) Til *landbrugsministeren* af:

Berlau (FK):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor der er indgået aftaler i EF om mælkekvoter, der for Danmark betyder, at vi producerer mindre, end vi forbruger, set i lyset af de tilskud, der er givet til landmænd, der afhændede deres malkekvægsbesætninger?«

Formanden:

Jeg skal oplyse, at den fungerende landbrugsminister, fiskeriministeren, vil besvare spørgsmålene.

Berlau (FK):

I betragtning af, at landbrugsministeren er fisker, har jeg ikke noget imod denne ombytning af ministerrollerne.

Det har cirkuleret med ubehagelige rygter i det seneste stykke tid om, at Danmark er nødt til at importere mælk for at klare sit hjemmeforbrug – rygter, som er blevet yderligere bekræftet, idet både ledende folk i landbrugsorganisationerne og ledende folk inden for mejerierne klart har tilkendegivet for offentligheden, at det er en situation, som vi må se i øjnene.

Taget i betragtning, at politikerne har tvunget bønderne i dette land til at slå deres køer for panden, ganske vist ved at give dem en økonomisk kompensation, må det anses for at være en utrolig dårlig rådgivning, der er blevet givet, og det er i lyset af det, mit første spørgsmål skal ses.

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

Aftalen i EF om kvoteringsordningen for mælk blev vedtaget med virkning fra 1. april 1984, og den blev indgået, fordi lagrene af smør og skummetmælkspulver var blevet uacceptabelt store. Der var samtidig en stor risiko for, at vi ville opleve en periode med kraftige prisfald og ustabilitet på markedet for mejeriprodukter. Det var derfor nødvendigt med en gennemgribende løsning på problemet med den store overskudsproduktion i sektoren. Det blev vedtaget, at hver medlemsstat kunne få en samlet landekvote, der svarede til den faktiske produktion i 1981 plus 1 pct.

Det blev imidlertid hurtigt klart, at landenes kvoter i det kompromis, der var indgået, var alt

for høje i forhold til de markedsmuligheder, der er i Fællesskabet såvel som på eksportmarkederne.

Der er nu sket en forbedring på markedet for mejeriprodukter; det kan ses både på faldet i produktionen af de typiske interventionsprodukter og på prisniveauet. Vi kan imidlertid kun opretholde disse forbedringer, hvis EF's mælkeproduktion forbliver begrænset.

Jeg vil gerne understrege, at vi i Danmark producerer langt mere mælk, end vi selv forbruger; sammenlignet med de andre medlemsstater har vi en relativt stor eksport både til de andre EF-lande og til lande uden for Fællesskabet.

Berlau (FK):

Forstod jeg ministeren korrekt, når han siger, at man i 1984, altså for nogle ganske få år siden, ikke var i stand til at forudse, at man i Danmark ville blive bragt i den situation, at vi efter at have slået køerne for panden ville komme til at opleve import af mælk fra andre EF-lande? Taget i betragtning, at ledende landbrugsfolk jo klart har tilkendegivet i offentligheden, at baggrunden for dette er rene kompromiser – idet andre lande stod fast på en større kvote, end de i virkeligheden var berettigede til, men skulle holde hånden over deres landbrug – kan man så ikke sige, at de danske ministre har givet køb på interesser for Danmark under disse forhandlinger, idet vi altså nu skal til at importere mælk?

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er muligt, at de udlændinge, der opkøber danske landbrug, f.eks. hollændere, har ret til at levere mælk til Danmark i kraft af, at de også har en gård i Holland.

Kent Kirk (KF):

Foranlediget af spørgsmålet vil jeg gerne stille landbrugsministeren følgende spørgsmål: Er det ikke rigtigt forstået, at vi producerer mere mælk i Danmark, end vi rent faktisk forbruger, men at det, der er problemet, er, at vi eksporterer en del af den mælk, vi producerer, således at vi har en overkapacitet på vore mejerier i øjeblikket, og at der derfor er mulighed for at importere noget mælk, der kan bruges på mejerierne, og som igen kan videreeksporteres? Kort